

PRZEOGROMNA ZIEMIO

Prze-o-gro-om-na zie - mio, wy-szłaś z Bo-o - zych rąk, wy-krzy-kuj ra -
Niech mo-rze swym szu - mem, Pa - na nie - e - bios czci, po-to - ki niech
Sam dłu-go błą - dzi - łem, szu-ka - ją - ąc Twych dróg, pa-trzy-łem na

do - śnie, śpie-waj Mu-u i graj. Świe-tli - sty księ - ży - cu, nie-bo pe - eł - ne
mru - czą, je - zior ta - af - la lśni. A szczy-tów ma - je - stat się-ga-ją - ą - cy
pię - kno, Two-ich pa - al - ców cud. Aż wre - szcie od - kry - łem, żeś Ty stwo-o - rzył

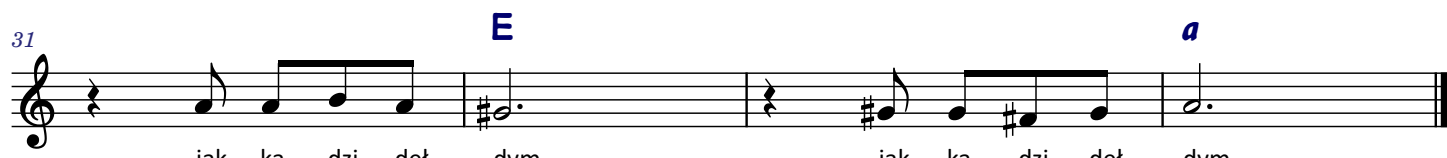
gwiazd, prze-o-gro-om-ne słoń - ce przed Pa - nem swym tańcz. O naj-wyż-szy
chmur, nie kor-nie przy - klęk - nie, psal - my nu - cąc Mu. się-ga-ją - ą - cy
nas, że lu - dzie to ow - ce. a Tyś Pa - sterz nasz. żeś Ty stwo-o - rzył

nasz, na dło-nie wznie - sio - ne me spójrz, niech pły-nie chwa - ła, jak ka - dzi - deł dym.

O Naj-wyż-szy nasz, na dło-nie wznie - sio - ne me spójrz, niech pły-nie chwa - ła,

jak ka - dzi - deł dym, jak ka - dzi - deł dym.

